

W i s s e

af

Carl Lindegren.

Innehållande:

En från Kriget hemkommen
Officer.

Söder Selje Wisan.

Wid Schylanders Graf.

Til En Wån på Söder.

Tryckt i Gessle,
hos Carl Gustaf Sundqwist, 1813.

En från Kriger hemkommen Officer.

I.

Jag sjunger om en Tapper Man
Med Busaronger och Moustacher;
Rik, ädel, älskvärd, stolt och grann
Wan wid Batailler, och Strapager;
Men ständigt snygg, och hel och ren,
Och känd för sina wackra Ben.

2.

Han kom ifrån Bellonas Tält,
Följd utaf alla Hjeltens Dygder;
Att efter krigets Törst, och Smält,
Få lite Hus i Fridens Bygder.
Ty Magen war en Calabass,
Hans Pantalonger en Carcass.

3.

Men knapt af Hålsans Purpurfärg
Hans kinder åter fåring wunnit,
Och några Märker Rost-beafs Märg
Hans Ben, och knokor fylla kunnit.
Serrån han Krigs-Guden till Trof
Will under Asirilds Jana släp.

4. Och

4.

Och sjelfwa Herkules blef flat
Att se Hans Eld, och Hans Förmåga;
Som äga tapper, Swensk Soldat,
I hjertat Mod, i Ögat Låga;
Och swor att segra — eller dö
Dels för en Fru, dels för en Mo.

5.

Ty warnar jag hwart menlöft Barn
Att äga sig för denna Hjelten!
Han redan sina dolda Barn
Lagt fring de wackra F..... de fälten.
Ach! Gardé-Vous! Ach Gardé-Vous!
Tendres Moutons! Car c'est un Loup.

Söder-Telje Wisa.

I.

Gamla Farbror Marcus Grål,
En bland Söderteljes Wisa,
Rådman till båd' kropp, och Själ,
Har förtjent sin egen Wisa.

2.

Gubben werkligt war unique,
Tjente up sig ifrån Spaden;

Ingen

Engen Rådman war så Rik
Att hela wida Staden.

3.

Till Hans Rikdom war wäl Skul'n
Att Hans Hustru spann så tråget,
Och Hans Hus precist wid Lull'n,
War för Skjuts så wäl beläget.

4.

Också war han just en Träl,
Glackade i Skjuts beständigt;
Låg med Hantlar'n jämt i Gräl,
Men som Rådman wann han ständigt.

5.

Eljest född till Stora Ting,
Strök han jämt sin breda Panna;
Ansåg Stop för ingen Ting,
Och för något knapt en Kanna.

6.

Också fann han hwar'e gång
Han gick hem till sin Agata.
Att hwar Portgång war för trång,
Och för smal hwar enda Gata.

7.

Eljest war han ej bland Dem
Som sin Dag på Krogen spilla;
Ty hwar Morgon flockan fem,
Gick han därifrån helt stilla.

8. Under

8.

Under denna Promenad
Sjång han Liden att förnöta;
"Du går jag hem förnöjd och glad"
"Att mina dyra Pligter föra"

9.

Lyckligt anländ till sitt Hus,
Han på Porten sagta rörde;
Ty han såg i Fensfret Ljus,
Och Agatas Spinnroed hörde.

10.

Där satt hon och spann så snålt,
Cubben warsamt smög sig nära;
Cumman sjång så fint och gällt:
"Wak up min Sjal! gif ära!" —

Wid Schylanders Graf.

Santasque.

När man mister det man äter
Lätt kan få igen,
Sgat blott af wana gråter,
Hjertat lider men förlåter

Swag.

Hvardags händelsen.
Tusen Sjukna — dö — och myllas,
Glömda som förut;
Handkar köpas; Bålar fyllas;
Grasöl — Rikstod — Slut.

Blankvers.

Men då Döden, lik en Tjuf om Natten,
Hemligt stjal sig i Salangens Boning,
(Det må vara köpre Skaldens Pragt-rum,
Eller och Mimikens lågre hemvist,)
Wördar lömskt de wackra Silfwerhåren,
Tjuger hopp om mycket längre Dagar;
Men till slut, då kanske minst man wäntar,
Swänger Lian, och sitt Offer faller.
Då är Slaget dubbelt hårdt — Förlusten
Nastan oersättlig — och man gråter
Sin Schylander, som oigenkomlig.

Baroque.

O! hwilken Lycka står qwar efter Dig
I det Dramatiska Personalet!
Ingen, ingen bland Tjugu-talet
Saknar Mig!
Jag skref Kåring-Roler för Dig,
Och Du spelte Dem just som en Kåring;
Och af Författaren, Gode! af mig
Gick Du blott Samtag, och Punsch i Föråring.

Till

Till En Wän på Söder.

I.

Det ligger en Hydda i Sunnan fjäll,
Så Gästfri, och treflig, fast liten,
Dit går Fader Janne hwar endaste Qwärl,
Röjd, rik, och fäll;
Ty Bårgning är Dotter af Gliten.

2.

Där hwilar han ut efter Dagens Besvär,
I husliga Sällhetens Sköte —
Knapt öppnar han Dörren så ropa De där:
Ach! Pappa är här!
Och Maka och Barn är hans Möte.

3.

Och sedan att muntra hans fropp och hans
Själ
Ett urval af pröfwade Wänner
Besöka hans Hydda, ty där mår man wäl,
Och Liden sig stjal
Så fort; ty man ledsnad ej känner.

4.

I Dag, Broder Wård! af Din Godelse
Wår Wanliga Glädje förskönas;
dag

Att

Att bli Ditt Möje, hör på ett Förslag!
Och det gör jag;
Så se om Projectet belönas!

5.

Man brukar ju alltid att gifva en Skänk
På Födelsedagar åt Wänner;
Wäl an! Du skall få Den! Sitt stilla, och
tänk!

En dyrbar Skänk!
Ditt Hjerta Des Wårde wißt Fänner!

6.

Bland de tre små Änglar som smekte sin Far,
Den ena war älskad af Döden —
Men gläds! Se omkring Dig! Du har
henne qwar!

Och Skänken war
Från Styrafen af Dina Öden!

7.

Och Skål nu för Mamma som wafade ömt
Att återge Lif åt den Spåda!
Och Skål för Des Pappa! — Wi Dagen
ej glömt —

En Glasen är tömt,
Och Rimmaren uphör att qwåda —
